

Л. КУЧМА І Б. ЄЛЫЦІН ПОРОЗУМІЛИСЯ

Київ (Р. Р.). — Тут у середу, 25-го січня, керівник пресової служби Президента Михайло Дорошенко, перший віцепрем'єр Є. Марчук та віцепрем'єр І. Мітюков розповіли представникам преси про результати переговорів Президента України Леоніда Кучми з президентом Росії Борисом Єльцином та української делегації з керівниками Росії.

Як уже інформовано, переговори відбулися в Москві 24-го січня. Разом з Президентом України Москву відвідали: прем'єр-міністр Віталій Масол, перший заступник голови Уряду Олег Сосковець, перший віцепрем'єр-міністр Євген Марчук, віцепрем'єр-міністр Ігор Мітюков, міністер закордонних справ Геннадій Удовенко, міністер зовнішніх економічних зв'язків Сергій Осека та інші керівники.

Відсутність угоди про торгівельно-економічну співпрацю поставила під загрозу надходження в Україну з Росії енергоносіїв та багатьох інших видів продукції, сказав Дорошенко, а Б. Єльцин, А. Б. Єльцина таку угоду підписано керівниками урядів обох держав. Президенти розмовляли віч-на-віч протягом двох годин, обговорюючи питання двостороннього відносин, проблеми Чорноморської флотії та спільні борги України. І Б. Єльцин, і Л. Кучма виявили готовість розв'язувати досі непогашені питання двостороннього відносин і дійшли до висновку, що відносини ці треба будувати на новій основі. За словами О. Сосковця, „у багатьох питаннях президентам вдалося домовитися“. Деталі не подано і представників преси на переговорах не було.

Л. Кучма зустрівся з прем'єр-міністром Росії Віктором Черномірдіним, знову ж таки за зачинення двірима. В урядових структур

рах Росії провели переговори й інші члени української делегації. В результаті підписано міжурядову угоду про основні принципи торгівельно-економічної співпраці між Україною і Росією на 1995 рік.

За словами Масола, атмосфера переговорів була доброзичливою і конструктивною. Домовлено, що 27-го січня в Харкові зустрінуться Є. Марчук та віцепрем'єр-міністр Росії Олександр Блохін, а також віцепрем'єр-міністр України Ігор Мітюков, міністер закордонних справ Геннадій Удовенко, міністер зовнішніх економічних зв'язків Сергій Осека та інші керівники.

Інші члени делегації повідомляють, що вже парафровано шість угод та узгоджено 11 документів. До підписання готові 17 документів про співпрацю в економіці, культурі і військовотехнічній сфері. Наступні переговори з приводу Чорноморської флотії відбудуться в лютому.

Щодо доставки в Україну туркменського газу через територію Росії В. Масол зазначив: „Тут немає політичної проблеми, питання технічне і його вирішення вимагає часу“.

У Москві 25-го січня відбулося також засідання Ради міністрів закордонних справ СНД (РМЗС СНД), у якому представники України взяли участь як спостерігачі, оскільки Верховна Рада України свого часу ухвалила рішення, що в галузі зовнішньої та військової політики Україна співпрацює з країнами СНД на рівні консультацій. На засіданні розглянуто три групи питань: оборони та прикордонних військ, колективної безпеки (у розгляді цього питання України участі не брало), питання підтримання миру і стабільності в СНД та підготовка до світової зустрічі на найвищому рівні в інтересах соціального розвитку. Про це повідомив пресовий центр Міністерства Закордонних Справ України.

Л. Гуцалюк виставляє

свої картини в Нью Йорку

Нью Йорк (О. Кузьмич). — Відкрив виставку картин широкоформатного маляра Любомира Гуцалюка, в залах ОМУА в Нью Йорку, що відбулося в неділю, 22-го січня, було неабиякою подією в громаді, що тепер рідко має нагоду оглядати творчість цього популярного мистця. Тим разом завдячуємо цю нагоду організаціям виставки, а це Братству кол. вояків І УД УНА, а конкретно станції Нью Йорк під проводом Ореста Слупчинського, що взялися за це діло, наслідком якого могла було побачити 27 олійних картин, три акварелі і дев'ять рисунків із давньої та сьогодишньої творчості Л. Гуцалюка.

Для членів братства Л. Гуцалюк — це полюблений зброї, колишній вояк І УД УНА і тому вони з особливим сантентом влаштували йому цю рідкісну творчість зустріч із друзями та широкою громадою. Це підкреслював своєму слову відкриття Орест Слупчинський, вітаючи мистця, його дружину та сина і численних гостей. Він пригадав також про участь Л. Гуцалюка у міжнародних виставках і галеріях, особливо Франції, де він постійно виїздив шукати мистецтва до своїх картин. Знаємо з довголітньої мистецької кар'єри маляра, що його картини виставлялися в галеріях Парижу, Ліону, Мілану, Торонто, Бостону, Вермонт, Нью Йорку, не враховуючи при тому чис-

ленних виставок в ОМУА та інших самостійних виставок в різних містах, яких число зросло із роками до імпозантних 30. Важко сьогодні також зрахувати кількість виконаних ним картин, але їх понад дві тисячі.

Саме творчість Л. Гуцалюка і його багатогранність говорив на відкритті його друг, мистець Зенон Голубець, який зокрема у своїх теплих, повних слів підкреслював зв'язаність Л. Гуцалюка зі Львовом, що і емоційно звучить їх обох. „Ця виставка, після довгої перерви, це знов слово Л. Гуцалюка до глядачів — любовітний його мистецький талант“, — сказав З. Голубець.

Для одних глядачів — це було знов живе „слово“ мистця, яке він кинув мазком свого пензля, — а може „мрія прикріплена до дійсності“, як свого часу характеризував його творчість французький критик П'єр Ембур.

Для нас — це була зустріч з давнім добрим другом, якого численні картини наповнюють нашу простору і якже порожню вже хату та пригадують, що там відбувалося безліч зустрічей, розмов, дискусій колись молодого „Ньюйоркської групи“, що творив якої завжди Л. Гуцалюк давав свої ілюстрації та своє оформлення.

Від тих цікавих та повних культурної наснаги роки (Закінчення на стор. 3)

ЕКЗЕКУТИВА УНС ВІДБУЛА НАРАДИ

Джерзі Сіті, Н. Дж. — У середу, 21-го грудня 1994 року, у Головній Канцелярії Українського Народного Союзу відбулися звичайні наради його Екзекутиви, під час яких розглянуто ряд точних справ. В нарадах взяли участь всі члени Екзекутиви: президент Уляна Дячук, яка веде наради, заступник президента д-р Нестор Олесьницький, заступник президента Аня Дидик-Петренко, директор на Канаду д-р Петро Саварин, секретар Марта Лиско і касир Олександр Благіткі. Контрольну Комісію репрезентував її голова Степан Гавриш.

Прийнявши порядок наради, запропонований У. Дячук, президентка попросила учасників до звітності, яке започаткував касир О. Благіткі.

Звіт О.Благіткі

Майже та сама сума, що й попередньої конвенції. Обидво коштували менше, це було призначено в бюджеті. У загальному всі наші видатки в рамках схваленого бюджету на Конвенції минулого травня.

Українська будівля. За 10 місяців 1994 року прихід з чиннів був 2,693,429 дол. у порівнянні з минулим 1993 роком, коли прихід був 2,405,609 дол., отже прихід збільшився на 287,819 дол. або 12 відсотків. Видатки пов'язані з будівництвом у перших 10-ох місяцях 1994 року виносил 2,132,544 дол., на 231,871 менше як у 1993 році коли ця сума виносила 2,364,416 дол. Це 10 відсоткове зменшення в першу чергу треба завдячувати зменшенню відсотків з 8 до 6, які платимо за боргові зобов'язання та менше комісове за винаймлення. У нас приблизно залишилося невинаймленого простору 18,000 квадратних стіп, які знаходяться у формі малих площ на кожному поверсі. Це означає, що наш будинок має 94 відсотки винаймленого простору. До невинаймленого простору треба зарахувати також і 32,000 квадратних стіп, що їх займає УНС і не платить чиншу. Це для можливої покупки виносить це додаткових 11 відсотків площі для винайму.

Ринок на бюрві приміщення в нашій околиці є добрий, але оплата за квадратну стопу є сьогодні нижча, як п'ять років тому і, на думку касира, не повернеться до попереднього рівня в майбутньому. Тому касир О. Благіткі пропонує замовити офісний будинок, що вміщається в параметри резолюції муніципальної Конвенції.

Звіт М. Лиско

Секретар М. Лиско звітнула про працю Рекордового відділу від часу перебрання нею керівництва цим відділом, тобто від 1-го липня 1994 року до 30-го листопада 1994 року. Перебрання нею керівництва відбулося гладко і вона встигла внести зміни у формальному листуванні та започаткувала висилку інформаційних бюлетенів до секретарів відділів. Такі бюлетені були вислані в липні, жовтні і січні. Секретар вислала також опитнік до відділових секретарів, на який більшість з них відгукнулися, відповідаючи на такі питання як довго вони є секретарями, чи мають ліцензії, в яких організаціях є активні тощо.

Серед змін у персоналій Рекордового відділу, на пенсію вийшла довголітня працівниця Павліна Андрієнко-Данчук, але обіцяла продовжувати працювати на неповний час. Замінено особу, що займалася висилкою пошти, працівником zatrudненим на неповний час. Плянується заповнити ще одно місце праці, яке опорожнилося в травні минулого року. Від липня до кінця жовтня минулого року об'єднано 10 відділів в системі УНС: Відділи 297-й і 63-й в Пенсильванії; Відділи 342-й і 234-й; Відділи 452-й і 179-й; Відділи 36-й і Відділ 343-й. Раніше об'єднано Відділи 129-й з 78-м і 50-й з 233-м.

Забезпечення охорони здоров'я наших працівників за перших 10 місяців минулого року коштувало майже пів міль. дол. і напевно буде коштувати далі і цього року, не зважаючи на те, що нам вдалося дістати знижку на програму Блю Крос/Блю Шіл.

Наші конвенційні видатки виносили 322,259 дол.,

У звіттовому часі М. Лиско взяла участь у зборах Округу в Лігайтоні, Па., і в Рочестері, Н. Й. Вона зацікавилася співпрацею з секретарями відділів, дала декілька порад в організаційній праці та заповнила їх у кожноточасній співпраці. В ділянці репрезентації секретар взяла участь у святкуванні 50-ліття пластової оселі „Вовча Тропа“ і у бенкеті з нагоди 100-ліття УНСОюзу, що його влаштував 257-й Відділ УНСОюзу у Лос Анджелесі, Каліф. Беручи до уваги, що це були її перші репрезентативні поїздки, М. Лиско вважає, що їх можна б поєднувати зі зустрічами з секретарями та переведенням організаційних акцій.

Від липня до кінця листопада 1994 року зорганізовано 427 нових членів на суму забезпечення 3,530,488 дол., при чому місяць серпень був найкращим під тим оглядом, бо тоді зорганізовано 123 нові члени. Загальний стан членства УНСОюзу на 30-го листопада 1994 року виносив 62,526. Стан активного членства на цей день був 39, 344. Подрібні дані про рух членства подала секретар М. Лиско у формі таблиць.

Заступники президента

Заступниця президента А. Дидик-Петренко звітнула про свою участь у відзначеннях 100-ліття УНС по громадах — на Союзівці літню, в Рочестері, Н. Й., Янг-тавіні, Огайо, в Клівленді, відкритті виставки УНС в тамтешньому музеї і в Аллентавіні, Па. Заступниця президента також брала

участь в інших імпрезах як представниця УНСОюзу. Впродовж чотирьох років займалася підготовкою мистецьких програм на Союзівці, однак тепер, з уваги на нові обов'язки в праці, не зможе тим займатися, хоч радо допоможе тій особі, яка перебере цю функцію. Предсідник У. Дячук подякувала А. Дидик-Петренко за її чотирирічну працю над програмами на Союзівці.

Директор на Канаду д-р П. Саварин звітнував про його участь у завершеннях святкувань 100-ліття українського поселення в Канаді, в Едмонтоні, Алта, говорив про існування двомовних шкіл в Альберті, Манітобі, Онтаріо і Саскатуні, якими УНСОюз повинен поцікавитися, як потенційним джерелом нового членства. Д-р Саварин сказав, що вже зацікавлено зв'язки з відділовими секретарями з метою розгорнути організаційну працю в Канаді.

Заступник президента д-р Н. Олесьницький звітнував про наради спеціальної комісії в справах Союзівки, яку він очолює, про свою участь у святкуваннях 100-ліття УНСОюзу в Дітройті, Нью Джерзі, Клівленді, Філадельфії і Піттсбургу. Д-р Н. Олесьницький також звітнував про його участь у періодичних нарадах комітету, який створився після передачі телемережі Сі-Бі-Ес наклепницького монтажу про українців. Комітет, який включав правників, професіоналів і громадських діячів, працює дуже інтенсивно над опроверженням цих наклепів.

(Закінчення на стор. 3)

В АМЕРИЦІ

КОЛИ МИНУЛОГО РОКУ Конгрес схвалив закон про заборону деякої автоматичної зброї, то група республіканців вже тоді заповіла, що буде боротися щоб цей закон скасувати. Коли у вівторок, 24-го січня, звітуючи народові про стан Унії президент Білл Клінтон серед інших своїх обіцянок підкреслює, що ніколи не погодиться на скасування цього закону, то це, як виглядає, викликало протилежну реакцію. Тепер до ініціативної республіканської групи готові долучитися принаймні понад два десятки демократів, які готові переступити партійну лінію, коли мова про анулювання згаданого закону.

НАМАГАЮЧИСЬ ЗДОБУТИ підтримку для запропонованого президентом Біллом Клінтоном плану допомоги вийти Мехіко з економічної кризи, офіційні чинники звернулися до Мехіко з вимогою зупинити нелегальні іммігрування їхніх громадян до ЗСА та строго контролювати економічну політику в країні. Однак після чотиригодинних перелюхань Комісія комісії Палати Репрезентантів ні один із членів комісії з однієї чи другої Раті не виявив охоти підтримати цей 40 біл. дол. президентський рятувальний план для Мехіко. Тепер навіть керівники республіканської більшості, котрі сподівалися швидкого рішення, кажуть, що це прийде докладише розглядати.

ЗВІТУЮЧИ ПЕРЕД СЕНАТСЬКОЮ Комісією фінансів Ален Грінспен, голова Федеральної ради валютних резерв у середу, 25-го січня, не заперечив того, що ставка відсотків на короткотривалі позички може знову бути підвищена. Він вважає, що економічний ріст країни є надто швидким, а це може знов підвищити інфляцію, тому треба їм у Федеральній раді валютних резерв бути дуже пильними, щоб цьому запобігти.

СУДОВА РОЗПРАВА над О.Джей Симпсоном обвинуваченого у вбивстві його колишньої дружини Ніколь та її приятеля Роналда Голдмана продовжується у Лос Анджелесі. Прокуратура вже представила свої докази лаві присяжних, а у середу, 25-го січня, оборона представила лаві присяжних докази невинності свого клієнта. Серед багатьох прикладів оборона гостро заатакувала прокуратуру в її „поспіху суду“, кількакратно зазначаючи, що в згаданому поспіху не проведено докладніше слідства.

ЦЬОГО РОКУ ВИГАСАЄ у 1968 році підписаний договір, який обмежував до деякої міри розповсюдження ядерної зброї. З цього приводу ЗСА на терені Організації Об'єднаних Націй почали вести пропаганду, щоб згаданий договір продовжити, але несподівано зустрілися з непередбаченими перешкодами. Експерти твердять, що впливові не-ядерні країни можуть зібрати відповідну кількість голосів, щоб не допустити до двохгодинного продовження договору. Виною тут на думку тих же знавців, є неспроможність Адміністрації президента Білла Клінтона дати задоволення тим без'ядерним країнам щодо їхньої безпеки зі сторони агресивних ядерних країн. Найбільше, що зможе отримати ЗСА в цьому напрямку то можливо компроміс — продовжити договір на 25 років.

Сенатори критикують Білий Дім за угоду з Пйонгянгом

Вашінгтон. — В четвер, 25-го січня, під час перелюхань у Сенатській комісії закордонних справ її голова Джессі Гелмс піддав гострій критиці Адміністрацію президента Білла Клінтона за те, що вона не подала на затвердження Конгресу угоду з Пйонгянгом Корейською щодо заморожування пйонгянгорейської ядерної програми.

Згідно з угодою, Білий Дім зобов'язався постачати у Пйонгянг ядерні реактори з Пйонгянгом Корейською щодо заморожування пйонгянгорейської ядерної програми. Згідно з угодою, Білий Дім зобов'язався постачати у Пйонгянг ядерні реактори з Пйонгянгом Корейською щодо заморожування пйонгянгорейської ядерної програми. Згідно з угодою, Білий Дім зобов'язався постачати у Пйонгянг ядерні реактори з Пйонгянгом Корейською щодо заморожування пйонгянгорейської ядерної програми.

Виправдовуючи політику Адміністрації щодо Пйонгянга, держсекретар Воррен Кристофер і секретар Департаменту оборони Вілліам Перрі заперечили, що для пйонгянгорейських спеціалістів буде значно складніше одержувати придатне для створення атомової зброї ядерне паливо з реакторів на легкій воді. Крім того, В. Кристофер повідомив членів комісії, що головну частину витрат у ділянці фінансування згаданої угоди візьмуть на себе Японія і Південна Корея. Щорічні видатки ЗСА складатимуть від 20 до 30 міль. дол.

Харків. — Обласний комітет УНА-УНСО звернувся до голови харківської міської влади Євгена Кушнарьова з пропозицією перейменувати одну з центральних вулиць міста та одну станцію, назвавши їх менем гангстера Дудаса. Видатки, пов'язані з перейменуванням Харківського обласного комітету УНА готовий взяти на себе.

У СВІТІ

НІ НА ХВИЛИНУ, ні вдень, ні вночі, російські війська не перестають обстрілювати чеченську столицю з гармат і ракет. Західні інформаційні агентства підкреслюють, що російські бомбять не тільки центр міста і південнозахідні його райони, контролювані чеченськими патріотами, але й околиці Грозного, де зібралася мирне населення. Під особливою нічний обстріл потрапило селище Алган-Каля, де в середу, 25-го січня, загинуло понад 50 мирних громадян. Не зважаючи на заповнення Москви, що війна в Чечні закінчилася, туди продовжують прибувати нові військові формуції з Росії.

В СЕРЕДУ, 28-ГО січня, голова президентської комісії в питаннях прав людини, відомий правозахисник Сергій Ковальов звітнував у Державній думі про свою недавню поїздку в Чечню. С. Ковальов запропонував депутатам офіційно засудити російську агресію в Чечні. Він ще раз ствердив, що там відбувається „не ліквідація бандитських груп, як запевняє російський уряд, а війна з народом“. С. Ковальов припустив, що „народ може мати помилкові політичні ідеали, вірити недостойним політичним лідерам, вибирати і підтримувати їх, але все одно поводитися з цим народом не можна“. Державна дума не тільки не прийняла пропозицій С. Ковальова, але й звинуватила його в „зраді російських інтересів“ і зажадала його резігнації.

НЕ ЗВАЖАЮЧИ на протести палестинських лідерів, у середу, 25-го січня, уряд Ізраїля прийняв рішення збудувати ще понад 3,000 будинків для єврейсько-поселенців на Західному березі Йордану довкола Єрусалиму. Це рішення прийнято у формі протесту проти давнього злочину палестинських терористів, коли від їхніх бомб загинуло 19 і ранено понад 60 ізраїльтян. Голова Палестинської визвольної організації Ясір Арафат відразу ж заявив, що Ізраїль порушує свою обіцянку не будувати нових поселень і не розбудовувати вже існуючих. На думку палестинських лідерів, будівництво нових поселень унеможливить мирний процес. На цей аргумент представники ізраїльського уряду відповіли, що недільний вибух палестинської бомби заподіяв мирному процесові такої шкоди, що більшої тяжко й уявити.

ЗАХІДНІ ГАЗЕТИ висловлюють здивування з приводу того, з якою готовістю йдуть на смерть палестинські терористи-самовбивці. Соціологи і психологи годяться в тому, що зневажа до смерті має дві головні причини. Поперше, в палестинських таборах свідомо і цілеспрямовано насаджують культ мучеництва. Для багатьох мусульман бажання вмерти є найкращим протестом проти тяжких і безнадійних умов життя. Подруге, мусульмани твердо вірять, що мученик за віру дістане належну нагороду в раю. У зв'язку з цим явищем палестинський психолог Мустафа ас Мазрі вважає, „Постійне культивування смерті приведе до того, що наша спільнота стане спільнотою самовбивць. Замість розв'язувати насушли соціальні і економічні проблеми, наші люди стають фанатиками, які не вміють жити“.

УРЯД ІНДІЇ прийняв рішення притягнути до кримінальної відповідальності колишніх високих чиновників, які позбавили прем'єр-міністра Раджіву Ганді спеціальної охорони, а це допомогло терористам успішно здійснити атентат на нього. 47-річний Р. Ганді загинув у 1991 році від вибуху потужної бомби, прикріпленої до тіла жінки-місмі Мадврас. Підпередодні терористичної акції тодішній секретар кабінету міністрів Вінод Пандей та чотири інші урядовці відмовилися надати прам'єрові охоронців, пояснюючи цю відмову „необхідністю заморозжувати державні гроші“.

ПРОКУРАТУРА ПАЛЕРМО ознайомила судові органи з новими матеріалами у справі колишнього прем'єра Італії, до смертного сенатора Джуліо Андреотті, які свідчать про його причетність до мафії. Раніше Дж. Андреотті запевняв, що він ніколи не лігав приватними літаками на Сицилію. Однак слідчі тепер довели, що колишній прем'єр не тільки лігав на Сицилію, але там надовго зникав з поля зору свого оточення. Під час цих зникнень він і зустрічався з провідниками сицилійської мафії Коза Ностра.

FOUNDED 1893

Svoboda (ISSN 0274-6964) is published daily except Sundays, Mondays, and holidays by the Ukrainian National Association, Inc. at 30 Montgomery Street, Jersey City, N.J. 07302.

Svoboda: (201) 434-0237 UNA: (201) 451-2200

Бюро УНС у Вашингтоні: (202) 347-UNAW; (202) 347-8631 (факс.)

Передплата на рік \$55.00, на півроку - \$32.00, на 3 місяці - \$17.00.

Для членів УНСоюзу \$30.00 річно. За кожну зміну адреси - \$1.00.

Чеки і "money orders" виставляти на "Svoboda".

Second Class Postage paid at Jersey City, N.J.

Дивогляд афери Симпсона

Від місяців найбільшою сенсацією Америки є вбивство однієї білої жінки і її молодого приятеля, що їх знайшли проколеними ножом перед помешканням тієї жінки. Арештували колишнього чоловіка тієї жінки, з якою він розведений, — чорного, який доробився мільйонів, бо був добрим футболістом. Оборонці Симпсона заперечують вартість знайдених доказів вини, бо поліція не мала права робити обшук без судового дозволу. Закидають вони нефаховість тих, які переводили аналізу кривавих плям. Коли зголосилася перша дружина Симпсона і зізнала, що Симпсон бив її, будучи брутальною людиною, оборонець заперечив вартість тих зізнань, бо, мовляв, його клієнта судять за вбивство іншої жінки, а не за поведення супроти його першої дружини, словом, адвокати Шапіро і Кокрейн не задарма хочуть стати на тій справі багатими.

Справа дійшла до абсурду, коли врешті, після записання лави присяжних, між якими чорні мають перевагу (щоби не було сумніву, що нема супроти обвинуваченого Симпсона расової ненависті), врешті цього тижня розпочалася судова розправа за вбивство отієї жінки і її приятеля. Розправа ведеться у другому найбільшому після Нью Йорку місті — Лос Анджелесі у Каліфорнії. Тамошня велика дільниця чорних перевела була „бунт” з приводу звільнення двох поліціантів, які побили одного чорного, який пручався, коли його арештували були за переверження швидкості їзди „автом”, тепер, щоби забезпечитися перед можливим другим таким бунтом, прокуратор (є ним досвідчена жінка-правник) дала до зрозуміння, що коли лава присяжних визнає Симпсона винуватим, прокуратура не вимагатиме кари смерті. Дивогляд дійшов до шпиль, коли від минулого понеділка на кількох талевізіонних мережах відкликали заповіднені програми і передають години складний хід судової розправи. Керівники всіх засобів масової інформації рахуються в першу чергу — чим зацікавлені читачі і слухачі. Це дуже сумний доказ інтелектуального рівня маси власників телевізорів, що вони, видно, найбільш зацікавлені аферою Симпсона. Вже тому, що він в очах тієї маси — національний герой, бо відомий спортсмен, його вдача і його поведення, як людини, сірих американців не цікавить. Названий вище оборонець Симпсона Шапіро запевняє, що його клієнт невинний і тому його звільнять. Не є виключене, що так станеться. І суть не в тому, чи він винен чи ні і чи його засудять чи звільнять. Суть справи у тому, що ні одна подія у широкому світі, включно і жахливим землетрусом в Японії, не кажучи вже про історичні події державно-політичного характеру, не цікавлять сірої маси телевізійних глядачів і слухачів як справа Симпсона. Можна почути коментар, що коли б тут ішлося про підсудного білого, то з ним не церемонились би стільки і так обережно, як із підсудним чорним, щоб не було закиду расової дискримінації. Очевидно, що ніякої расової дискримінації не повинно бути, особливо у правосудді. У мітології античних греків богиня справедливості Теміда із зав'язаними очима тримала в руці вагу. Але це сучасно американське диво, що тут „дискримінується” білу більшість населення, бо не береться до уваги, що, може, такі тих примітивів, які захоплюються аферою Симпсона, є менше, ніж тих, які раді би бачити на телевізійному екрані щось інше.

Сенсаціоналізм — прикметний американським засобам масової інформації. Погоня за сенсаціями породила відомий журналістський вислів: коли собака вкусить людину — це нормальна справа, але коли б чоловік вкусив собаку — це була би сенсація. Не шукаймо таких сенсацій. У світі надто багато подій великої вагомості, які заслуговують на пильне слідкування, а не відсунення на задній план.

Дописи з життя громад, установ, організацій, інституцій чи осіб, включно з посмертними згадками-некрологами, мають бути не довші за три сторінки машинопису, писані через два інтервали на друкарській машинці і лише на одному боці листа паперу. Якщо допис писаний рукою, слід також дотримуватися великих відступів поміж рядками і писати розбірливо (декто розуміє що вимогу як писання великими літерами, насправді літери мають бути малі, але великі проміжки поміж рядками, щоб було де поправити речення, якщо зайде потреба). Дописи слід надсилати до редакції до десяти днів після описаної події. Редакція застерігає за собою право скорочувати дописи і правити мову. Простіше дописувач подавати повні імена і прізвища у своїх матеріалах, не скорочуючи їх. У випадку англійських назв чи прізвищ слід подати їх і по-англійському і по-українському. — Редакція.

Та критика Президента не обмежується до економічної політики. Деякі люди виступають проти нього тому, що він начебто росіянин. Недовизначний натяк тут є на те, що з тієї причини русифікація України буде продовжуватися та що Україна не тільки втратить Крим, але й стане протекторатом Росії...

В дійсності Кучма росіянином не є. Він не знав української мови, але таких українців в Україні є дуже багато і вони цілком не збираються голосувати за якусь нову версію Переяславської угоди. Оскільки мені відомо, такий безсумнівний патріот, як колишній міністер оборони Костянтин Морозов, також української мови не знав. Навчився її Морозов, навчився її Кучма і вслід за ними напевно піде багато інших.

Є теж нарікання на Кучму, що зразу ж після його приходу до влади українізація не тільки затрималася, але й почала посилюватися русифікація. Ми всі пригадуємо цілком виправдані протести проти намірів Кучми зробити російську мову офіційною мовою. Та тут треба брати собі примір зі Спілки Письменників України. Протестуючи проти „офіційної” російської мови, Спілка все таки заявила

М. Мельник

СТАРАЙМОСЯ НЕ ПІДКОПУВАТИ АВТОРИТЕТУ Л. КУЧМИ

III

свою підтримку економічних реформ Президента.

Був теж недавній протест організованої групи галичан проти дуже прикрої ухвали Колегії Міністерства Освіти, на основі якої випускники 9-ої і 11-ої класів не були б зобов'язані здавати іспити з історії України та української мови і літератури. Проблеми ті є і важні і болочі, та протести повинні бути помірковані, бо задля тих проблем не варто валити Уряду Кучми.

Президент Кучма старастесь знайти компроміс між сходом і заходом України і кошти того компромісу українським патріотам цілком природно не подобаються. Та тут немає причини тимі справами надто перейматися. Разом з Миколою Руденком можна сказати, що український народ витримає кількасотлітню русифікацію і польонізацію. Він напевно не загине за кілька чи кілька канадіяць наступних років, тобто до часу, коли до влади придуть люди, які присвянуть українізації трохи більше уваги. А такі люди напевно придуть. Кількість

українців, що вживають російську мову, є більша, ніж нам подобається, та не забуваймо, що кількість людей в Україні, що вважають себе українцями, є близько 80 відсотків.

Дуже важним є теж запропонований Президентом проект конституційного закону. Закон цей встановив би офіційно „на папері” відношення між виконавчою владою, парламентом і конституційним судом. Проект передбачає сильну президентську владу на зразок американської конституції і підпорядкування місцевих адміністрацій Президентові і його Урядові. Голова Верховної Ради Мороз разом з своїми червоними когортами різними хитрощами старастесь проєкт той провалити. Треба надіятись, що Кучма не поступиться і так чи інакше (приміром, за допомогою референдуму) проєкт той стане законом. Тоді скінчлася б конкуренція між Президентом і прем'єр-міністром, міністри знали б, що їх з роботи може зняти тільки Президент, а не Верховна Рада, і місцеві адмініс-

тратори були б до більшої міри відповідальні перед центральним Урядом. Економічні реформи можна б тоді набагато легше впровадити в життя. Варто б теж подумати про таку важливу річ, як політична стабільність в країні. От один яскравий приклад: після війни Італія мала 54 уряди; за той же час в Америці їх було 11. Коли б не вбили президента Кеннеді і коли б Ніксон не був змушений зрезигнувати, тоді тих урядів було б дев'ять.

Очевидно, принаймні теоретично, існує можливість, де дії Президента в ділянці національної політики мусіли б змусити українських патріотів до боротьби за те, щоб його усунути від влади. Наприклад, тепер уряди України і Росії уже довгий час ведуть переговори у справі реалізації всеобіймаючого договору про дружбу і співробітництво. Там будуть порушені проблеми торгівлі, інвестицій, грошових розрахунків, поділу Чорноморської флотії та винайму портів для неї, спільних підприємств, вільного переїзду громадян обох країн тощо. Свого часу Кучма заявив, що він не збирається стати васалом Єльцина. Треба надіятись, що він, зокрема тепер, про це пам'ятає.

почувати себе чужинцем у групі українських громадян.

Заник української мови поширюється у більшості наших громад на всі покоління, включаючи найстарше, яке повинно бути зразком патріотизму для національно несвідомих. Коли ж порушити питання денационалізації нашого народу, можна почути легке виправдання такого стану: це зовсім природно. Якщо наш народ піде за течією такої „природної асиміляції” з паучиним оточенням, тоді українська нація і її культура перестануть існувати. На мою думку, на сучасному етапі нашої історії боротися у своїй українській спільноті за закріплення української мови є абсурдом, це повинно бути самозрозумілим.

Звичайно, праця у відреставруванні престижу і любови до нашої рідної мови не буде легка. Але коли відкинемо увагу від пустих міжпартійних діалогів і зосередимо свою увагу на основі аспекту нашого буття, серед яких мова є першорядним елементом, тоді Україна і її діаспора матимуть досить сили, щоб стати духовним монолітом, готовим до відбудови нашої держави.

тою, тією, яку поети слізно і палко закликають любити, мовляв, вона наша.

Насправді родина в українській дійсності сприймалася не як засіб суспільного устрою, а саме як пристановище від гонитви житейської, а то й переслідування. А мати творила той затишок, де, за словами Віри Вовк, ми грілись до тепла вишивок, але слід згадати особливо в англо-саксонському світі. Про це я писала давніше, і багато сьогодні про що обставину не треба говорити. Можемо собі тільки пригадати, що в ідеальній сім'ї в нашій традиції дитині — навіть дорослій — не треба покидати дому. Дім, мати, приймає нових членів родини, і сім'я, а з нею і ролі матері, зростають. Особливо у хліборобській дійсності, з малою суспільною мобільністю, з обмеженими можливостями чи навіть охотою змінити місце осідку — таке гніздо з матріярхальним серцем виглядає привабливо. Мати — це серце такого замкненого, затишного світу.

Питання: наскільки цей наш образ правдивий і, головніше, наскільки він справді допомагає нам зрозуміти і осмислити суть ролі матері в родині, чи взагалі ролі матері, бо в українській дійсності мати — це часто родина. І чи справді цей ідеал матері-берегині відповідає потребам як сім'ї, так і української спільноти, тут і в Україні?

Проблема, на мою думку, полягає саме в осмисленні. Традиційні вартості нелегко представити в спосіб, що оминув би трафаретність, обрядовість, звичну реторику. Навпаки, ми навчені, ми сподіємось тієї реторики і нам незручно не чути її. Милословність української мови, святковий живання цієї мови, обрядовість наших зустрічей, наявність тем, обговорених на наших публічних форумах, все це не заохочує нас вийти поза обрядовість обговорення. Навпаки, нам хочеться навіть співати про те, як не піснями, то самуїлкою. Осмислюємо наші родинні, а то й національні відносини образно, а не суттєво, в поезії, а не в науці. Наприклад, мати займається родиною, виховує діток, заколисує при солов'їному співі. Коли так було? Коли мати, народжуючи, виховуючи живих чи в минулому столітті ховаючи третину мертвих дітей, мала час, займаючися хатою, господаркою, городом, а то і полем, справді виховувати дітей в чомусь поза робочістю? Праця в хаті була працею, хоч і не платною, та все ж таки працею. Не дивно, що греко-католицькі священники в Галичині в минулому столітті одні з перших вітали ідею дитячих садочків: забагато малия вмирало з недоглядом, особливо в час живих. Як же така запрацьована мати, зігнена перед всевладною землею з її буболью, могла справді бути матір'ю? Як же сучасна українка, в погоні за дорогими харчами, може присвятити себе сім'ї? І як вона себе присвятить?

Звичні фрази заслонюють нам дійсність, хоч вона є набагато цікавіша, як ширма фрази. Дійсність — це праця ма-

ПРО ЦЕ І ТЕ

Про два „з” із українського словника

Саме цією літерою „з” розпочинаються два слова в українському словнику, які хоч і не так часто вживаються в розмовній мові, зате їхнє значення дуже добре відоме усім із малоприємної сторони. „Злоба” і „заздрість” — це дві характерні ціхи української вдачі, які даються кожному не може викоринити з нашого побуту. Це мусить сидіти дуже глибоко в нашій народі, коли у словнику народних приповідок стоїть досі це славне „аби у сусіда корова здохла” — для окреслення „побожних бажань” щодо своїх ближніх. Рідко трапляється, щоб у нас хтось радів з успіху чи щастя друзів або знайомих, а це рідше буває, щоб тишилися з успіху не друзів чи політичних іншукодумців. У щоденному нашому житті ніяк у нас „не випадає” сказати кому, що він зробив щось доброго чи корисного, або що це „щось” йому вдалося. Але з такою насолодою потираємо руки, коли когось те „щось” не вийде. Тоді почуєте напевно голосне „добре йому, хай би не був такий мудрий”, але, розуміється, так, щоб всі чули, за виятняком нещасної жертви невдачі. Часом невідомо, чи це заздрість, чи тільки критикаманія, від якої нам так важко оборонитися, але як звав, так звав — ми, українці, звичайно дуже скупи на похвали і на радість з приводу сусідських успіхів. Зате чи не думали, шановні читачі, чому у нас погана вістка розходиться прожегом по всіх усядах і невдачею будуть усі „делектуватися”, розповідючи про це довго і широко з солоними прикрасами і деталями? При таких оповіданнях часто доходить до голосу іншої ціхи, яку український народ плекає доволі завзято, — а є нею злоба. Її можна зауважити вже на обличчях людей, які розповідяють про невдачі своїх знайомих, про їхні проблеми родинного, професійного чи громадського життя. Який усміх задоволення побачите, коли можна розповісти якусь „перечену” історію про таких нещасних жертв!

Можна б подумати, що ця злоба має підґрунтя тут, де нас так мало і всі себе знаємо, а живу чи багато років поза батьківщиною, наше оз-

люблення на долю збільшується. Але маючи тепер контакт з матеріалом, під час відвідання у нашому Львові я заважала, що ні переслідуванням советським режимом, ні концентраційні табори чи тюрми, ні теперішні важкі обставини життя не злікували людської злоби та заздрості, не спричинили консолідації, а може навпаки — тепер же зміцнили духовне розбиття. І далі там, як тут, коли на одному кінці міста хтось пчихне, відразу знають на другому, але не всі кажуть „на здоров'я”!

Хтось переконував мене, що обидва слова із першого літерою „з” — це прикметне для слов'янських народів, і що це саме явище можна зауважити, наприклад, у поляках. Не беруся оцінювати, але чому ми не можемо від того вилікуватися? Чому добачаємо в інших стільки злих речей, а лише у себе бачимо масу добрих? Чому так важко признати голосно, що ваш знайомий зробить щось дійсно путнього, зате так легко попричіпати йому „латки” і радити з його невдач?

Можже читачі подумати, що в О-Кі пробується тепер часто англофілія, але тут знов насувається порівняння у способі реакції на деякі прозвіж життя. Знаємо добре із співжиття з американцями, що їх цікавить кожна подробиця приватного життя відомих постатей — акторів чи політиків, але життя приятелів чи сусідів не торкають і стверджують завжди замість злобних натяків чи коментарів, що „це його приватний бізнес”. А коли почнуть, що когось щось добре вдалося чи мав знаменитий успіх, — неодмінно скажуть спокійно, але з признанням „гуд фор еім”. Українець не реагує, як правило, позитивно на успіх ближнього, але завжди зі задоволенням скаже, коли йому піде щось на „поперек”: „добре йому так”. В обох випадках слова ті самі, але яка різна інтонація і яка різна причина задоволення!

Справді, „злобу” і „заздрість” можна б із нашого словника з успіхом викреслити і викнути з нашої ментальності такі гуртом, з приватного і громадського життя і тут і там.

О-КА

тері в хаті і поза хатою. Бажана дійсність: мати, яка виводить дітей на широкий шлях зі своїм власним „Я”, невідладним, але і не бундючним. Осмислюємо ролі матері як ролі, гідну наслідування, як людину, яка підносить зір не лише до рідного гнізда, а бачить поза ним. Дійсність — це громадська економічна праця жіночих організацій, яка осмислюється звичним патріотизмом. От пишемо історію, а обмежуємо її до політичних партій, і то чоловічої статі. Практичні та економічні досягнення жіночих організацій наших матерів чомусь рідко коли перед нами. Ми звертаємо увагу на прапор, а не хто його шив; на слова програми, а не на наслідки праці. А патріотизм, як материнство, — це практична праця, зміст якої закриваємо фразами, а тоді нарікаємо, що за фразами ніхто не йде.

За символом, за іконою, а то й блаженною копією ікони, десь під час наших житейських мандрів, згубилася людина. Матір — це, в першу чергу, людина, що знає себе і свою вартість. Що бачить не обрядовість, а підмет обряду чи віри; що вміє пізнати вартість, а не наряд; що думає і що любить розумно і роздумуючи, а не сліпо. Мати не тільки народжує дитину, але допомагає, щоб з дитини виросла доросла, думаюча людина. Мати знає, що вдале материнство тимчасове і що довго тримати дитину в дитинячому стані веде до здитиніння.

Так як жінка стає матір'ю тільки тоді, коли фізично відлучується від плоду, так суть ролі матері вимагає, щоб діти її стали дорослими, а не вічними дітьми. Ховатися за звичні патріотичні фрази і картини — це рівнозначне з намаганням сховатися за криноліну від жорстких кутів світу. „Нічого кращого немає, як тая мати молодая з малим дитятком...” А що стається з матір'ю, коли дитя, до речі, за рік-два, виростає? Заміняємо, для повноти картини, ще одним дитятком? Доки? Допокі у матері сила?

(Закінчення буде)

Мисткиня Ірина Мадей

Українська громада Австралії знаходиться в сучасному пору в перехідний і дуже важливий для її майбутнього стадії — леді старшого покоління, ті, які започаткували українське поселення та організували громадське життя, поступово вимирають. На заміну старшим повинні б прийти їх наступники — молоді. В Австралії виросло два нових покоління. Але невеличка кількість тої молоді приходить на зміну старшим. А ті нечисленні емігранти з України, які приїхали до Австралії, не всі включилися у життя української діаспори.

Повага талановитої мисткині, керамістки Ірини Мадей зі Львова, в нашій, не так багатій на мистців громаді, була не абиякою новиною. Як кожний новоприбулий емігрант з України, Ірина відразу притягнула до себе увагу, зокрема любителів мистецтва. Її керамічні твори були чимось новим і свіжим. Не буде перебільшенням твердити, що її керамічні та

Ірина Мадей біля однієї із своїх праць.

рілки та вази прикрашають чи не кожну українську хату в цій країні.

Ірина Мадей живе недалеко від мене. Часто буваю в її майстерні, на стінах якої висить декілька її праць, привезених з України. Ірина — майляр-лірик. Її мистецький світ — це світ мрій. В її творах бринить мелодійно-романтична струна, а відображують вони тугу за рідним Львовом, за минулим свого народу, а це до виводить тутешній діаспори, яка, живучи „на кінці світа“, тужить за Україною. Кольористика І. Мадей в більшості тепла, осіння — переважують зелені, бронзові, жовті, помаранчеві барви. Ірина по-дивугодно сприйняла усі труднощі, які принесла їй емігрантська дійсність, — вивчила і сприйняла спосіб життя, який ведуть люди в Австралії. А це було не так вже й просто.

— „Туга за рідним краєм завжди залишилась в моїй душі, якій тут спокою не знайти“, — твердить Ірина. Та вона радіє з того, що її численні твори — „Повій, вітре, на Вкраїну“, „Хліб“, „З далекого краю лелеки летіли“, „Козак від’їжджає“, „Маки“, та десятки різних зображень Гуцульських пар,

„Полтаванок“, „Карпатська сойта“, та багато інших, приносять людям радість та насолоду, й нагадують про землю, з якої вони колись недобровільно виїхали, а яку щойно недавно стали вільно відвідувати.

Ірина Мадей народилася у Львові в 1950 році; і закінчила Вечірню Художню школу та Інститут Декоративно-прикладного мистецтва, відділ кераміки. Працювала на Експериментальній Львівській Керамічно-скульптурній фабриці як художник-дизайнер керамічних сувенірів. З пієтизмом та ніжно-теплою усмішкою вона згадує своїх вчителів, львівських майстрів Ю. Лещинського, Я. Захарчишина, В. Овсійчука, які привили їй любов до народного мистецтва, народно-го орнаменту, до глини, її пластичності, і до тих ефектів, яких можна дістати після випалювання. Ірина твердить, що те, що вона осягнула в творчому житті, зокрема завдячує Юрієві Лашуківі та Емануїлу Миськові —

своїм улюбленим учителям. Ірина займалася графікою та малюванням на полотні, але в цьому жанрі не відчувала того душевного задоволення, яке дає їй праця в кераміці.

Перших успіхів мисткиня зазнала ще в Україні. Коли їй було 12 років, її малюнок — „Мені 13-ий минає“ — потрапив на міжнародну виставку дитячих малюнків до Канади. Брала вона участь у збірних виставках львівських мистців (1970-1977 р.р.), у виставці „Таланти твої, Україно“ (1976 р.). І. Мадей — автор керамічного п’ятиметрового настінного панно в Музеї Народної Архитектури й Побуту у Львові (1972 р.). Львівська каварна „Червона гвоздика“ прикрашена настінним декоративним панно її авторства (1977 р.).

З перших днів появи в нашій спільноті в Австралії Ірина Мадей стала членом Молодежного Відділу Науково Товариства ім. Т. Шевченка. Крім власних виставок, брала участь у різних спільних виставках українських образотворчих мистців. У вересні 1982 року брала участь у Всесвітній виставці українських мистців у Канаді. Виставляла свої твори в

австралійських галереях в Канбері, Мельбурні, Сідней, Нюкасті. В 1986 році з нагоди Року Дитини очолила Комітет, що влаштував дитячий конкурс малювання, в якому взяли участь понад сто українських дітей. В 1988 році ілюструвала українську дитячу книжку „Моя абетка“, видану під патронатом Австралійського Міністерства Освіти.

Та найбільшим і найкращим її твором є монументальна праця „Пам’ятник 1000-ліття Хрищення України“, закінчений у 1988 році. Цей пам’ятник, чотири метри височиною, стоїть на подвір’ї української католицької церкви в Сідней. На 11-ти настінних плоскорізьбах мисткиня відобразила не тільки постаті церковної історії, але і найважливіші періоди історії України та українського поселення в Австралії. Головна і найбільша у розмірі плоскорізьба відображає сав. Володимирів і Ольгу. В картинах історичної доби Ірина відтворила картину із „Слова о полку Ігоревім“, князя Романа Галицького, короля Данила із сном Левом, красвиди старовинного Львова. Між представниками Козацької доби представлені гетьмани П. Сагайдачний, Б. Хмельницький, І. Мазепа. На пам’ятнику відображено постаті десятків церковних діячів різних століть, храм св. Софії, св. Юра, Т. Шевченко, Л. Українка, І. Франко, І. Франко, Г. Сковорода, І. Котляревський, о. М. Шашкевич. На одній з плоскорізьб представлена символічна картина подій часів Другої світової війни: горять українські села й міста, вбиті жертви комуністичного свавілля, вивіз на Сибір та скитальщина за океан, приїзд до Сіднею першої діаспори та початок другої еміграції. Ця остання подія — це автопортрет І. Мадей з її двома доньками, Лесею та Мілеєю. Думаю, що Ірина Мадей у цій монументальній праці зуміла показати мешканцям цієї країни суть української історії та культури.

У квітні 1989 року австралійська телевізійна станція СВС показала окремих репортаж про мисткиню, показавши її при праці в майстерні.

Ірина змушена працювати для прожитку й утримувати своїх двох доньок. Подорожуючи по Австралії, вона вивчила побут та мистецтво тубільців країни. Вдалася до аборигенських мотивів. Подивляється її зміни створити аборигенський стиль в мистецтві. Її керамічні сувеніри, на яких зображені кенгуру, коали, платінуси, австралійська природа — це наче ілюстрований щоденник Австралії. Ці сувеніри дуже популярні серед туристів. 32 таких тарілки з аборигенськими мотивами завіз в Україну в липні 1994 року ансамбль ім. В. Івасюка, даруючи їх організаторам концертів у Львові, Рівному, Луцьку, Коломиї, Тернополі, Івано-Франківському, а також — Івано-Франківському музеєві та батькові В. Івасюка.

Твори Ірини Мадей на українську та австралійську тематику знаходяться в колекціях прем’єр-міністрів кількох штатів цього континенту, у міністра культури та визначних діячів різного напрямку. В Україні твори І. Мадей, подаровані їм під час побуту в Австралії, мають Д. Павличко, В. Яворівський, д-р Л. Пиріг, проф. М. Шербак.

„Жити традицією — це заповіт кожного народу“. Такого заповіту дотримуються Ірина Мадей, яка в далекій від України Австралії стала берегинєю українських творчих традицій.

Марія Чигрин

Екзекутива...

(Закінчення зі стор. 1)

Звіт У. Дячук

На кінець листопада 1994 року приєднано 1,157 нових членів на загальну суму 11,252,988 дол. забезпечення. З цього числа, 120 припадає на акцідентові грамати, тобто забезпечено тих самих осіб на дві грамати. Пересічна сума забезпечення є 9,726 дол. Річну організаційну квоту виконано на 58 %. Порівнюючи з роком 1993, цього року приєднано 136 членів менше, а пересічна сума забезпечення зросла тільки мінімально.

Округа Нью Гейвен, Конн., вже виконала річну квоту на 102 %, Округа Нью-Арку, Н. Дж., завдяки нової організаторів Євгенові Осціславському, добила до мети, бо вже має виконану квоту на 91 %. На третью місці стоїть Округа Філадельфії з виконаною квотою на 75 %. Три найкращі організатори це: Мйрон Пиліп’як, Відділ 496-ий, придбав 77 членів, контролер УНС Вальмі Пастушок, Відділ 231-ий придбав 62 члени і секретар 234-го Відділу Є. Осціславський — 42 члени.

Професійні продавці в ЗСА дали такі результати: Дж. Бічак — 17 грамат на 623,000 дол. забезпечення, І. Даниляк — 23 на 457,500 дол., А. Ледон — 19 на 697,500 дол., Л. Старух — 24 на 707,000 дол., Анна Смит — 13 на 633,488 дол., Л. Кірш — 8 на 633,000 дол., Р. Мекто — 3 на 73,000 дол., Л. Углер — 7 на 206,000 дол., разом — 109 грамат на 4,030,488 дол. забезпечення

За 11 місяців року видали 340 пенсійних грамат.

Канцелярія в Торонто з двома продавцями дала за жовтень і листопад по 10-го грудня 43 грамати на суму 2,500,118 дол. забезпечення та 18,060 дол. річних вкладок. Всіх нових членів відразу приділяється до відділів. Плянується офіційне відкриття канцелярії на січень 1995 року. Коли взяти до уваги загальну суму продажів життєвого забезпечення у висоті 11,252,988 дол. та відтягнуті 600,000 дол. акцідентового забезпечення, то на професійних продавців припадає сума 6,533,488 дол., або 61% нового забезпечення.

Видавництво. Фінансовий звіт за дев’ять місяців виказав такий стан: передплати зросли на 49,000 дол. і тому доплата УНСОЮЗУ впала на 45,000 дол. Прихід з оголошень цей самий, що рік раніше. Всі видатки були менші на 28,000 дол. Поштові оплати за пересилку газет з днем 1-го січня зростуть на майже 20 %, або на 80,000 дол. Наші протести до Поштового уряду не дали успіхів. Тираж „Свободи“ є 11,113, „Українського Тижденя“ 10,051, а „Веселки“ — 715.

Бюро в Києві. Власник помешкання у Києві де при-

Л. Гуцалюк...

(Закінчення на стор. 3)

ків минуло вже багато часу і багато радісних і сумних подій змінило хід життя, а може дещо і зупинило культурний розвиток.

Відкриття однак виставки праць так добре всім відомого Л. Гуцалюка, його картини у питоменому йому жанрі і публіка, що прийшла, щоб привітати малюра як давнього доброго друга, на кілька годин повернуло атмосферу з-перед десяти років, яку може дати тільки справжнє мистецтво, у відповідному оточенні та з відповідним настроєм.

Марія Чигрин

ШАНОВНІ ЧИТАЧІ!

Відгукаючися на заклик Екзекутивного Комітету УНСОЮЗУ про зложення пожертви на видавничий фонд „Свободи“ на покриття підвишки за поштову пересилку газети, ви можете свої пожертви складати у вашого секретаря відділу, або посилати прямо до адміністрації „Свободи“ на адресу:

30 Montgomery St.
Jersey City, N.J. 07302

міщується наше бюро хоче його продати і ми переговорюємо про закуп.

Сюзієка. Дня 27-го вересня відбулося засідання, якого завданням було перевірити як можна збільшити прибутки. У засіданні брали участь: заступник предсідника Н. Олесьницький, як голова, та два експерти з молодого покоління. Рішено купити спеціальну програму і комп’ютери для кращого статистичного висліді оборотів. На 1994 були за бюджетовані прибутки у висоті 1,162,600 дол. За 11 місяців було менше прибутків на 190,000 дол. Всіх видатків було 1,589,757 дол., менше на 222,155 дол., як минулого року. Приготовляємо новий сезон на Сюзієві з новими цінами і різними змінами.

Фонд Відродження України. Дня 20-го серпня у приміщенні Головної Канцелярії УНСОЮЗУ відбулася конференція на тему: „Як і де шукати за гіршими для допомоги Україні?“. Вислано запрошення до 22-ох церков та до українських громадських і харитативних організацій. Присутніх було 39 осіб. Конференцію приготував і несе вів директор нашого бюро у Вашингтоні Євген Іванців.

В середині жовтня гостили знову у Головній Канцелярії 24 студенти Інституту Менаджменту зі Львова. Спонсором їх є Українські Підприємці і Професіоналісти Філадельфії. Нашим завданням було запізнати їх з УНСОЮЗОМ, забезпеченню ділянкою та братською працею.

Стипендіст проєкту „Себіт“ Мирослав Кравчук зі Львова закінчив своє перебування в УНСОЮЗІ і повернувся в Україну 1-го вересня.

Звіт з виданих допомог

З фінансовою підтримкою УНСОЮЗУ і Фондації Сороса, Американська медична фундація з Массачусетс закінчила другу фазу проєкту інсталюємо серцевого відділу об’єму 14 ліжок в Київському Інституті Серцевої Хірургії. Група експертів цієї фундації заінсталювала 20 моніторів та лабораторію, вивчили біомедичних інженерів як втримати машину-рію, а медсестер і лікарів як їх уживати.

Незрячий юнак Віталій Царан з Дрогобича, студент

Через тиждень після руйнівного землетрусу в Кобе японський уряд опинився під вогнем гострої критики. Газети підкреслюють, що державні чинники виявилися „непідготовленими і нерішучими“. Наприклад, прем’єр-міністр Японії Таміті Мураяма дізнався про землетрус не від відповідних урядових служб, а з ранньої програми телевізійних новин. Бюрократична тяганина привела до того, що формальні японські сил самооборони дістали наказ прибути на місце трагедії тільки через дев’ять годин після землетрусу. Забиті автими дороги затримали прибуття вояків у Кобе ще на п’ять годин. Пожежники, які були готові боротися з вогнем, на мали досить води. Професор Токійського університету в ділянці політичних наук Такесі Сасаки назвав землетрус в Кобе „символом слабкості післявоєнної японської системи“, маючи на увазі те, що уряд більше дбає про технологію, ніж про самих людей.

Львівського Університету, приїхав до школи Овербрук для сліпих у Філадельфії, де він буде протягом одного року навчатися уживати спеціальну комп’ютерну систему, а опісля своє знання передасть в Україні іншим. УНСОЮЗ допоміг дотацією у висоті 7,000 дол. покрити половину річних оплат за науку і перебування.

Фонд „Сейбр-Світло“, якому Фонд Відродження України УНС за три роки приділив допомогу у висоті 20,000 дол., тільки за 10 місяців 1994 року розіслав 22,050 наукових книжок і 3,360 журналів в англійській мові до 2,000 різних бібліотек і установ у 23-ох областях України. Цей фонд робить гарні поступки у пошуках фінансової підтримки для проєктів у американських фундаціях.

Виплачено призначену суму 5,000 дол. Україському Архіву у Варшаві (Польща), на видання книжки „Переселення Українців з Польщі до УССР 1944-1946“.

З нових датків рішено знов підтримати організацію Американців за Демократію в Україні, яка займається стажуванням українських студентів з України в Сієна коледжі біля Олбані, Н. Й., під час літніх місяців. Для візуального приладдя виділено з Фонду Відродження України УНС 1,282 дол.

На спакунання трипільських експонатів, які виставлялись в ЗСА і тепер повертаються в Україну, виділено 525 дол.

Різні справи

Екзекутива прийняла організаційний план на 1995 рік — 2,000 нових членів, забезпечених на 20 міл. дол. В тому плані на Америку припадає 1,700 нових членів (12 міл. дол. забезпечення), а на Канаду — 300 (8 міл. дол. забезпечення).

Рішено виплатити дивіденду членам в 1995 році в сумі 650,000 дол.

Назначено склад управи корпорації будинку УНСОЮЗУ: три затрудили в Головній Канцелярії члени Екзекутиви та радні Володимир Корчинський і Олександр Серафін.

Вичерпавши порядок на рад, предсідник У. Дячук закрила їх.

„Петлюрівські читання“ у Полтаві

Полтавське крайове об’єднання Всеукраїнського Товариства „Просвіта“ вже втретє організувало в Полтаві „Петлюрівські читання“. Даючи таку назву публічній конференції на тему УНР років 1917-20, діяльності Симона Петлюри, інших державних мужів і взагалі різних діянок недавньої української історії, яку болшевики викривляли та паплюжили — організатори конференції мали на увазі потребу знайомлення народу з його недавнім минулим.

Перше читання відбулося в середу, 26-го серпня 1992 року і в ньому взяв участь Микола „Плав’юк“, який тоді перебував у Києві. Друге — у травні 1993 року, 26-го травня 1994 року було відкрито виставки Петлюри у Краєзнавчому Музеї Полтави і потім спеціальна сесія Полтавського Університету Українознавства, а 5-го листопада 1994 року — третє „Петлюрівське читання“.

Душено організації тих конференцій є Микола Кульчинський, голова „Просвіти“ і Руку в Полтаві. Своім походом він є з відомої української родини в Кре-м’яні на Волині і в Полтаві він зумів організувати ланку відданих молодих людей, які йому дуже допоміжні в культурно-політичній діяльності у цьому важливому місті.

Вибір дати був дуже вдало продуманий — розходилось про зроблення проти-ваги „октябріським“ святкуванням — і лекційна заля Бібліотеки ім. І. Котляревського заповнилась по береги. Не зважаючи на першу хвилю холоду, полтавці різного віку та різних політичних орієнтирів дуже чисельно прибули на це читання, щоби почути слово правди від політичних та громадських діячів, вчених, письменників і краєзнавців.

Взагалі цей науковий форум набуває в обласному центрі неабиякої престижності. Треба додати, що тематична палітра промовців була цієї суботи, 5-го листопада, дуже широкою і читання було наскрізь представницьким. Доводили були із слідувалою черогою.

„Симон Петлюра — засновник УНР в екзилі (М. Плав’юк, голова ПУН-ОУН); Чи був можливий український варіант 'дида над Вислою' в 1918 році (проф. Валентин Мороз зі Львова); „Родина коріння Петлюри умиертвлене“ (проф. Володимир Пашенко з Полтави); „У японський уряд опинився під вогнем гострої критики. Газети підкреслюють, що державні чинники виявилися „непідготовленими і нерішучими“. Наприклад, прем’єр-міністр Японії Таміті Мураяма дізнався про землетрус не від відповідних урядових служб, а з ранньої програми телевізійних новин. Бюрократична тяганина привела до того, що формальні японські сил самооборони дістали наказ прибути на місце трагедії тільки через дев’ять годин після землетрусу. Забиті автими дороги затримали прибуття вояків у Кобе ще на п’ять годин. Пожежники, які були готові боротися з вогнем, на мали досить води. Професор Токійського університету в ділянці політичних наук Такесі Сасаки назвав землетрус в Кобе „символом слабкості післявоєнної японської системи“, маючи на увазі те, що уряд більше дбає про технологію, ніж про самих людей.“

Вичерпавши порядок на рад, предсідник У. Дячук закрила їх.

Відомо акторка і співачка українських театрів в Галичині й на еміграції, довголітній членка нашого Об’єднання ОМУС-У.

ПАРТАС БУВ відправлений в середу 11-го січня 1995 р. в похоронному заведенні Головача в Пармі Огайо. ПОХОРОНІ відправи відслужено у четвер 12-го січня 1995 р. в церкві св. Покрови, а тілні останки спочили на цвинтарі св. Покрови в Пармі Огайо.

СЛАВНА І ВІЧНА ЇЇ ПАМ’ЯТЬ! Опечаленому мужеві ОМЕЛЯНОВІ, доні ЛЕСІ з мужем ПЕТРОМ і синові ІГОРЕВІ з родиною, висловлюємо щире співчуття в їхньому горю.

УПРАВА І ЧЛЕНСТВО ОМУС-У

В пам’ять нашого дорогого приятеля св.п. д-ра РОМАНА ГРАБА складаємо \$100 — на Український Музей в Нью Йорку. д-р Роман і мгр Ольга Морози

ПАНАХИДА відбулася у похоронному заведенні „Markay Dermody“ у Гамільтоні, Канада 29-го грудня 1994 р. о год. 7:00 веч. ПОХОРОН відбувся в п’ятницю 30-го грудня о год. 9:30 ранку в церкві св. Миколая у Гамільтоні, Канада.

Залиши в смутку: син — д-р ЮРІЙ ГЕНИК-БЕРЕЗОВСЬКИЙ з родиною в Гамільтоні донька — д-р ХРИСТИНА САПКА з родиною в Нью Йорку та ближча і дальша родина.

Ділимося сумною вісткою з рідними, приятелями і знайомими, що з волі Всевисьного відійшла від нас у вічність 24-го грудня 1994 р.

бл. п. д-р мед. ДАРІЯ ОЛЬГА ГЕНИК-БЕРЕЗОВСЬКА

59-ий Відділ УНС привітав св. о. Миколая

Учасники зустрічі зі св. Миколаєм

Успішна імпреза відвідин св. о. Миколая в Бріджпорт, Конн. принесла багато радості для дітей, родичів, бабунь та дідухів. Цю імпрезу майже кожного року спонсорує місцевий Відділ УНС. Вона стала дуже популярна серед членів відділу, приваблюючи також багато гостей із околиць.

Це один із прикладів, як 59-ий Відділ активно включається в життя громади, підтримуючи народні тради-

ції за ініціативи чи спонсорує різні імпрези, щоб притягнути нових членів до нашого Відділу.

В програмі, перед приходом св. о. Миколая, була виховна сценка, яку виконували діти із класу релігії під опікою катехиток Ірени Демків Орман, Мар'яни Хом'як і Роми Гойди. Св. о. Миколай говорив із кожної дитиною про церкву, молитви, їх успіхи в школі і т. д., і тоді роздавав подарунки. Уп-

рава місцевого Відділу постаралася, щоб кожна дитина дістала від УНС подарунок, які гарно приготувала М. Стець.

Крім того, діти мали солодке, перекуску та напої і всі членою бавилися аж доки не від'їхали задоволені домі.

Для родичів та гостей це була ще одна нагода завітати із громадською діяльністю 59-го Відділу УНС. Голова та фінансовий секретар нашого Відділу Дмитро Стець та Тарас Сливинський докладають багато уваги та часу, щоб братська діяльність була на найвищому рівні та притягала нових членів. Наш Відділ є один із найбільш активних в Коннектикаті.

І. Г.

ФУНДАЦІЯ
УКРАЇНСЬКОГО
ВІЛЬНОГО
УНІВЕРСИТЕТУ
ЗАСЛУГОВУЄ НА ВАШУ
ВСЕБІЧНУ ПІДТРИМКУ!

Ukrainian Free University
Foundation, Inc.
P.O. Box 1028
New York, N. Y. 10276

ЛІКИ ДЛЯ ВАШОЇ РОДИНИ
НА УКРАЇНІпосилає
українська фірмаHERITAGE VILLAGE
PHARMACYВисилаємо ліки також по цілій Америці за
найдешевшими цінами

Безплатний телефон

1-800-Rx UKRAINA
(1-800-798-5724)

Гарантуємо найкращу і найшвидшу обслугу

ПОНАД 200 РІЗНИХ ВИДІВ ТОВАРІВ І ПОСЛУГ

пропонує фірма

Головне бюро:
Tel.: (416) 236-2032
Fax: (416) 236-2110

97 Six Point Road
Toronto, Ontario
Canada, M8Z 2X3

Доставляємо:

AIR PARCELS

1-4

тижнів/weeks

в Україну

Білорусь

Росію*

Молдову

Прибалтику

SEA PARCELS

4-8

тижнів/weeks

ТОВАРИ

ДЛЯ ДОМУ

холодильники,

пальні

машини,

електроніка..

За каталогом і точнішою
інформацією дзвоніть:

1-800-361-7345

або до найближчого
представника

BUFFALO
INTERPORT TRAVEL SERVICE INC.
227 LOMBARD ST., BUFFALO, NY 14212
TEL: (716) 892-8002

YURI INTERNATIONAL ENT.
13 ROYAL PALM DR., CHESETOWAGE, NY
14225, TEL: (716) 685-1505

ROCHESTER
UKRAINIAN CERAMICS PARCEL & TRAVEL
77 ONTARIOVIEW ST., ROCHESTER, NY
14617, TEL: (716) 275-7474

PREFERRED INSURANCE SERVICES
284 RIDGE RD. E., ROCHESTER, NY 14621
TEL: (716) 467-1960

UTICA
MARK'S FURNITURE STORE
1105 UNCOLN AVE., UTICA, NY 13502
TEL: (315) 733-0719

ALBANY
FILL'S TRAVEL AGENCY
1828 THIRD AVE., WATERVLIET, NY 12189
TEL: (518) 274-5242

WESTCHESTER COUNTY, YONKERS
POST NET
1858 PLEASANTVILLE RD., BRIARCLIFF MANOR,
NY 10510, TEL: (914) 762-6514

NEW YORK
COSMOS PARCELS
122 FIRST AVE., NEW YORK, NY 10009
TEL: (212) 533-2906

DELTO EUROPA CORP.
318 EAST 9TH ST., NEW YORK, NY 10003
TEL: (212) 228-2266

YAROSLAV TRAVEL & SHIPPING INC.
74 EAST 7TH ST., NEW YORK, NY 10003
TEL: (212) 529-3256 (4745)

CONNECTICUT
FLAMINGO LTD.
303 EDDX GLOVER BLVD., NEW BRITAIN, CT
06053, TEL: (203) 225-7340

MEEST STAMFORD
99 PROSPECT ST. 4L, STAMFORD, CT 06901
TEL: (203) 967-3901

SOUTH BOUND BROOK
VATRA INTERNATIONAL
76 MAIN ST., SOUTH BOUND BROOK, NJ
08860, TEL: (908) 805-9664

NORTH NEW JERSEY STATE
OKSANA VARIETY STORE
300 PARKER AVE., MAPLEWOOD, NJ 07040
TEL: (201) 763-8778

TRENTON
KARPATY TRAVEL
703 S. BROAD ST., TRENTON, NJ 08611
TEL: (609) 393-9455

PHILADELPHIA
TRANS EUROPA INC.
8102 ROOSEVELT BLVD., PHILADELPHIA, PA
19152, TEL: (215) 331-9060

HANUSKY MUSIC & GIFT
244 WEST GIRARD AVE., PHILADELPHIA, PA
19123 TEL: (215) 627-3093

MEEST - OLEG DERZHIKO
6315 RISING SUN AVE., PHILADELPHIA, PA
19111, TEL: (215) 742-5888

POUSH TRAVEL CENTER
2718 ORTHODOX ST., PHILADELPHIA, PA 19137
TEL: (215) 533-1294

WASHINGTON & BALTIMORE
WETCO INC.
7 FULLVIEW CRT., GAITHERSBURG, MD 20878
TEL: (301) 216-0142

STEPHAN SLOTA
5003 LAGUNA RD., COLLEGE PARK, MD
20740 TEL: (301) 474-2897

PITTSBURG
HOWERLA PARCELS,
1307 EAST CARSON ST., PITTSBURG, PA 15203
TEL: (412) 481-2750

BONNIE MURAL
239 MCGOVERN BLVD., WIRETON, PA 15001
TEL: (412) 457-2367

CLEVELAND
OHIO EXPORT CO. 1-800-884-1733
6626 STATE RD., CLEVELAND, OH 44134
TEL: (216) 884-1738

BAZAR GIFT PARCEL INC.
5685 STATE RD., CLEVELAND, OH 44134
TEL: (216) 845-6072

DNISTER CO. INC.
4408 BRUENING DR., PARVA, OH 44134
TEL: (216) 842-4961

CHICAGO
KARPATY PARCELS
2020 WEST CHICAGO AVE., CHICAGO, IL
60622, TEL: (312) 278-7353

DELTA IMPORT CO
2241 WEST CHICAGO AVE., CHICAGO, IL
60622, TEL: (312) 235-7788

ATA TRAVEL AGENCY
2222 W. CHICAGO AVE., CHICAGO, IL 60622
TEL: (312) 235-9322

NEEDHAM
CHEREMSHYNA
44 YALE RD., NEEDHAM, MA 02124
TEL: (617) 449-5323

MINNEAPOLIS
UKRAINIAN GIFT SHOP
2422 CENTRAL AVE. N. E., MINNEAPOLIS, MN
55418 TEL: (612) 788-2545

DETROIT
MRIA
2864 RYAN RD., WARREN, MI 48092
TEL: (810) 574-0303

SEMINOLE, FL
TIBOR KOPRIVA
11698 78 TERR. NORTH, SEMINOLE, FL 34462
TEL: (813) 319-0064

„Поміч Україні” —
стоматологічний відділ Клівленду-Парми, Огайо, — це

група стоматологів на чолі з керівником д-ром Ярославом Мигайчуком і заступником голови д-ром Іваном Куликом, ентузіастів, захоплених ідеєю допомогти Україні. Їх девізою є: „Коли хочемо бачити світ кращим, мусимо творити добро”. Вони безкорисливо та інтенсивно вже від кількох років придбують стоматологічне приладдя та медикаменти і пересилають їх в Україну для обслуговування дітей і населення. В 1992 році вони передали повністю обладнані стоматологічні кабінети і медикаменти для таких міст, як Київ, Харків, Дніпропетровське, Чернівці і Львів та інших лікарень в Україні, вартістю до 600,000 амер. дол. Також у листопаді 1992 року було переслано в Україну 800,000 одиниць полівакцини, вартістю до 9 міль. дол. та руки міністра здоров'я України Юрія Спінженка. Велику поміч в цій акції треба завдячувати Лізі Віткер, філантропові і мільйонерці зі стеїту Коннектикат, через фірму Канаан.

Минулого року переслано в Україну 15 скринь, по 1,200-1,300 фунтів стоматологічного обладнання, вартістю до 30,000 дол. Пересилка відбулася паропластом з порту Норфолк, Ва., з поміччю фірми „Матрікс”, і тривала майже 12 днів.

Спроби перевезти літаком не увінчалися успіхом з причин бюрократичних законів та нездарності комунікаційних і телефонічних контактів в Україні. В Україні не керуються жодними зобов'язаннями в контрактах. Ця послілка була можлива тільки завдяки і зусиллям американців українського походження міста Клівленду-Парми та інших околиць, передовсім кредитівці і Сестричтву при українському православному соборі св. Володимира в Пармі. В тій цілі д-р Ярослав Мигайчук виїхав в Україну 8-го листопада 1994 року, а доктори, брати Михайло та Іван Кулики і Гері Бравн, механік-монтер стоматологічного приладдя поїхали 14-го листо-

„Поміч Україні” — дентистична
програма в Клівленді-Пармі

пада 1994 р. Через різні потреби формальності, по причаленні корабля до Одеси, ще забрало доволі дорогого часу, заки товар фірмою ЕНЕК переладовано з пароплаву. Владиславові Мелешкові з тієї фірми належить признання за його фахові послуги. Стоматологічні кабінети заінстальовано в Чернігові, Херсоні, Луганському і в шпиталі ім. Митрополита Шептицького у Львові. „Це була насправду дуже виснажуюча праця, — каже д-р Мигайчук, — бо практично треба було ночами подорожувати, а днями виладоувати скрині, самі ми і вмонтовували обладнання на місця призначення. В Україні тяжко дістати якісь практичні знаряддя, вже не кажу про електричні конвертори, але навіть звичайних цвяхів. Про ці всі дрібнички треба було заздалегідь подбати, і тому ми працювали до 10 годин денно. Переїжджаючи часто з одного місця в друге, ми спали і їли похалцем. Крім усього, вечорами влаштовували курси і семінари, на яких практично і теоретично демонстрували дентичні досягнення для місцевих стоматологів”.

Д-р Мигайчук привіз зі собою в Україну біля 360 прозірок, що стосуються дентистичної ділянки. В додатку до цього він був ще обтяжений цілим мішком вервочок, які передала Анна Галко з церкви Св. Марії в Брукліні, Огайо. До речі, ця церква в минулому підлягала Карпатській юрисдикції єпископа Патакі, але в останніх часах, за ініціативою о. Смочка, увійшла в лоно Синоду українських католицьких церков під юрисдикцією Патріарха Любачівського. Згідно з бажанням Анни Галко, ці вервочки д-р Мигайчук передав Сестрі Димитрії, яка адмініструє шпиталем ім. Митрополита Шептицького. Сестра Димитрія — це молода людина, дуже енергійна і ділова. Шпиталь ім. Митрополита

Шептицького просперує ефективно і має майже 50 ліжок для хворих і 10 ліжарів для обслуги. Тут панують чистота і порядок, хоч сам будинок вже старий і потребує нових водопроводів та електричного устаткування. Працями має зайнятися бельгійська фірма. „Дентистичне приладдя надійшло десь по півночі і ми відразу взялися до роботи” — каже д-р Мигайчук. Сам Патріарх і Кардинал Любачівський, який колись жив і працював в Клівленді, прийняв дентистів дуже щиро та запросив на вечерю, в супроводі Митрополита Стерноводі і шести священників, хоч відомо в якій мірі Патріарх зайнятий і як багато людей чекають на авдієнцію. Д-р Мигайчук хвалить монтерів, американця, як шляхетного та фахового механіка.

На всіх постоях в Україні згадані доктори контактувалися з організаціями Союзу Українок і Суспільної Опіки, які багато допомагали в праці. Люди в Україні чемні, хоча умовини життя нелегкі. Інфляція неймовірно зростає і за один долар вже платять 230,000 купонів. Пересічний заробіток робітника є 3 міль. купонів місячно, тобто менше, ніж 15 дол. Бензину можна дістати при дорогах, „на чорнім ринку, і коштує 36,000 купонів за літер. Але дивно, що мимо браку палива і газу маса авт проїжджає Хрещатиком у Києві, а будівельний сектор буквально процвітає. За два останні роки побудовано багато гарних будівель. Також цікаве явище: завод Антонова в Дніпропетровському працює на повну силу, продукуючи літаки для інших держав, а в щоденному вжитку нема найбільш буденних речей — цвяхів, голів, ниток тощо.

На мовному секторі ситуація поправляється. На летовищах у Борисполі біля Києва і в Луганському офіційно панує українська мова. Д-р Мигайчук є оптиміс-

том і вірить у відбудову економіки України. Люди не голодують, продукти можна дістати, але, на жаль, не в крамницях, а на „чорному ринку” і то за доларів. Усвідомлення поглиблюється і наші люди є зарадними.

Д-р Мигайчук з похвалою згадує таких людей, як д-р Голубець (компютерська фірма) та Бойка і Краснянського, що готували скрині для перевозу медичного обладнання потягом. Громадянство Клівленду-Парми повинне бути гордим, що може похвалитися людьми покровоу д-ра Я. Мигайчука та докторів-братів Куликів, які щиро складають свої знання і працю на жертвник допомоги Україні. Щастя їм Боже!

Д-р Володимир Боднар

Улас Самчук

СЛІДАМИ
ПІОНЕРІВ

Епос Української Америки

IN THE FOOTSTEPS OF

THE PIONEERS

Saga of Ukrainian America

Книжка у твердій зелено-темній

полотняній обгорці з мистецьким написом в оформленні

Богдана Титли

у видавництві УНСОюзу

„Свобода”

268 сторінок, ціна 15 доларів з пересилкою.

Замовляти можна в книгарському відділі при „Свободі”,

пересилаючи рівночасно чек або грошовий переказ.

Svoboda Book Store

30 Montgomery Street

Jersey City, N.J. 07302

* НА ПРОДАЖ *

2 FAMILY HOUSE

for Sale by Owner

East Rutherford, NJ. Lot

50x100, Finished Basement.

VERY LOW TAXES.

15 min. from NYC.

call at (201) 334-9587

* ПРАЦЯ *

ПОШУКУЄМО ЖІНКУ

українку для праці в біор та

домашньої роботи. Часткове

знання англійської мови та

компютера. Повинна бути

стабільною, володіти українською мовою і вміти вчити

українську мову.

Тел.: (207) 285-7871

(залишити вістку на машині)

ЗАРОБОТОК

до \$600.00 на тиждень

International Marketing

Company

розширюється!

Маємо відкриті позиції:

Менеджмент, асистенти

менеджерів, маркетинг та

обслуга клієнтів. Вигідне

положення. Біля метро.

Телефонувати

Mrs. Duke (718) 457-9492

AVATAR COMMUNICATION

of NY, Inc. EOE

LYTWYN & LYTWYN

UKRAINIAN

FUNERAL DIRECTORS

AIR CONDITIONED

Обслуга ЩИРА І ЧЕСНА.

Our Services Are Available

Anywhere in New Jersey.

Також займаємося похоронами

на шпиталі в Баяд Бруку і

перенесенням тілних останків з різних країн світу.

UNION FUNERAL HOME

1600 Stuyvesant Avenue

(corner Stanley Terr.)

UNION, N.J. 07083

(908) 964-4222

(201) 375-5555

Чи Ви знаєте, що УНСоюз

уділяє своїм членам:

◆ Перші гіпотечні позички (мортгеджі)

на купно власного дому

◆ На 1-3 родинні дома, де живе власник

◆ По доступних відсотках

Або, може Ви думаєте перефінансувати

існуючу позичку.

Щоб довідатись більше про гіпотечні позички просимо Вас телефонувати на число:

(201) 451-2200 або

1 (800) 253-9862 (поза Н. Дж.)

ПРИЙМЕМО на ПРАЦЮ

до

АДМІНІСТРАЦІЇ „СВОБОДИ”

особу із знанням української і англійської мов.

Медицина забезпечення, пенсійний план і інші

бенефіти. Платня після умови.

Проситься висилати резюме до:

„СВОБОДА”

30 Montgomery Street ■ Jersey City, N.J. 07302

Tel.: (201) 434-0237,